

• Έργον δὲ Μοναχοῦ, μὴδὲ τοῦ ταύτου ἀνέχεσθαι καινολογίαν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἑκδόσεις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ Β'

Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 1995

Ἀρ. Φύλλου 10(48)

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ (1924 - 94)

Ἐβδομήκοντα χρόνια αγώνων, προσευχῶν καὶ ἰδρώτων προκειμένου νὰ κρατήσουν οἱ πιστοὶ τοῦ πατρῶου ἑορτολογίου τὴν σκυτάλην τῶν ἱερῶν Παραδόσεων καὶ τῆς ἀμώμου Ὁρθοδόξου πίστεως, ποὺ παρέλαβαν ἀπὸ τοὺς πατέρας τους. Ἐβδομήκοντα χρόνια ταπεινώσεων, διωγμῶν, κοινωνικῆς ἀπομονώσεως καὶ χλευασμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῆς χαρᾶς καὶ εἰρήνης ποὺ τὴν ἔδιδε ἡ ἐσωτερικὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς τους.

Ὅποιος ἔχει παρακολουθήσει τοὺς αγῶνες καὶ τὰ κείμενά τους ἀσφαλῶς θὰ νοιώσει μεγάλη συγκίνηση, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀκολουθεῖ τὸ παλαιόν, ἔστω καὶ ἂν ἔχει σταθερὴ ἀδιάφορος ἢ ἐχθρὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ποὺ μέσα στὴν ἀποστασία τοῦ αἰῶνα μας ἀνέστησαν παλιές, ἐνδοξες ἡμέρες Στουδιτικῆς ὁμολογίας καὶ παρρησίας. Ἄν μάλιστα ἔχει καρδιά καθαρὴ καὶ ἀπλή, τότε θὰ νοιώσει καὶ ἐσωτερικὴ πληροφῶρια, ὅτι ὁ αγῶνας τῶν πιστῶν αὐτῶν, ποὺ οἱ περισσότεροὶ εἶναι παιδιὰ τοῦ λαοῦ, χωρὶς ὑπερφηάνειες καὶ τίτλους τιμῆς, εἶχε τὴν ἔγκριση τοῦ Οὐρανοῦ, τὴν «Θεόθεν θεβαίωσιν», ὅπως ἀποδείχτηκε περίτρανα καὶ στὴν ἀγρυπνία τους, ἀνήμερα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1925, στὸ γνωστὸ Μοναστηράκι τοῦ Χολαργοῦ. Ἀλλὰ μόνον ἐκεῖ; Ἡ σημερινὴ τραγικὴ κατάληξη τῶν νεοσημερολογιτῶν τί ἄλλο ἀποδεικνύει, παρὰ τὸ ὅτι μὴ φανέντες πιστοὶ εἰς τὰ ὀλίγα καὶ μικρὰ κατέληξαν εἰς τὰ σημερινὰ μεγάλα, νὰ συμπροσεύχονται καὶ νὰ θεωροῦν ἀδελφοὺς τους τοὺς αἰρετικοὺς Παπικοὺς καὶ Μονοφυσίτας!

Ἀλλὰ ἡ εὐλογημένη ἐνότης τῶν ἡμερῶν ἐκείνων κράτησε μόνο 13 χρόνια (1924 - 1937). Ὅπως κάθε καλὸ στὸν κόσμον αὐτὸ θάρθει στιγμὴ ποὺ θὰ δοκιμασθεῖ διὰ «πυρὸς καὶ σιδήρου», ἔτσι καὶ ὁ αγῶνας αὐτὸς δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐξαίρεθεῖ τοῦ κανόνα. Ὅχι πῶς δὲν εἶχαν δοκιμασθεῖ τὰ προηγούμενα 13 χρόνια καὶ σὲ φυλακὲς εἶχαν κλεισθεῖ, καὶ ξυλοδαρμοὺς εἶχαν δοκιμάσει καὶ τοὺς ἱεροὺς Πατέρας καὶ τοὺς Ἐπιταφίους τοὺς εἶχανε θεβηλώσει, καὶ τοὺς κληρικοὺς τοὺς εἶχανε ξυρίσει καὶ φυλακίσει οἱ... «πολιτισμένοι καὶ ἀφαντίστοι» κληρικοὶ τοῦ Νέου! Τὸ θλιβερότερον εἶναι ὅτι ὁλος ὁ θεολογικὸς κόσμος πῆρε τὸ μέρος τῶν διωκτῶν, μὴδὲ τῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων ἐξαιρουμένων, πλὴν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀκόμα καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἐφθάσε στὸ σημεῖο νὰ μὴ δέχεται φοιτητὰς ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸ παλαιόν! Καὶ ὅμως! Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ ζῆλος καὶ ἡ εἰρήνη ποὺ τοὺς ἔδινε ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ κοινοῦ πιστεύου, τοὺς ἔκανε λὲς ἀπὸ σίδηρο. Τὰ ὑπέμειναν ὅλα μὲ ἐγκρατῆρηση καὶ ὑπομονή, γιὰ νὰ συνεχίσουν μόλις περνοῦσε ἡ θύελλα, πρὸ ἰσχυροὶ καὶ κεφάτοι! Ὡσπου ἦλθε τὸ πρῶτο ρήγμα, τὸ σχίσμα τοῦ ἐπισκόπου Ματθαίου, ἡ πρώτη μεγάλῃ πληγὴ στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τους. Ἐκτοτε μὲ πίκρες κυλοῦσαν τὰ χρόνια. Μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ πρώτου πνευματικοῦ τους ἡγέτη, τοῦ ἀπαράμιλλου καὶ ὁμολογητοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου († 1955), παραμένουν μερικὰ χρόνια χωρὶς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ λάβουν τελικῶς ἀρχιερωσύνη ἀπὸ τοὺς Ρώσσους τῆς Διασπορᾶς τὸ 1960.

Τὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν ἦσαν χρόνια παρακμῆς. Συνεχεῖς οἱ ἐριδες τῶν ἐπισκόπων καὶ αγωνιώδεις οἱ προσπάθειες τοῦ ποιμνίου γιὰ νὰ τοὺς ἐνώνει! Κάθε λίγο ἐγίνοντο ἀντικανονικὲς χειροτονίες ἀρχιερέων καὶ ποικίλες ἄλλες ἀντικανονικότητες, μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς ἐπισκόπους Αὐξέντιον καὶ Γερόντιον, διὰ νὰ καταλήξουν τὸ 1980 σὲ τρεῖς Συνόδους! (Δὲν ἀναλύωμεν ἐδῶ τὴν τραγικὴ περίπτωσι τῆς χειροτονίας ἐπισκόπων εἰς Ἀμερικὴν, ὑπὸ τοῦ ἤδη καθηρημένου Αὐξεντίου!). Καὶ ὅλα αὐτὰ, διότι οἱ ἀνωτέρω δύο ἐπίσκοποι ἐκινήθησαν ἐξ ὑπαρχῆς παρασκηνακῶς διὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἀρχιερωσύνης τους· δὲν «εἰσῆλθον διὰ τῆς θύρας»! Ἐνῶ ἄλλοι εἶχον ψηφισθεῖ ὑπὸ τοῦ κλήρου νὰ γίνουν ἐπίσκοποι, ἐγίναν οἱ ἀνωτέρω δύο, παραγκωνίσαντες τοὺς νομίμους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τοὺς μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι ὥστε νὰ φθάσωμε στὸ σημερινὸ χάλλιν...

Αὐτὸ ποὺ θέλουμε νὰ τονίσουμε εἶναι, ὅτι ὁ λαός, ὁ πονεμένος καὶ ἡρωϊκὸς λαὸς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἐνῶ ἀνταπεξῆλθε νικηφόρα τὶς ἐπιθέσεις τοῦ φανεροῦ ἐχθροῦ, ἐταπεινώθη ἀπὸ τὸν ἐσωτερικόν, τοὺς ἐπισκόπους του! Καὶ μέχρι σήμερα δὲν μπορεῖ «νὰ σηκώσει κεφάλιν» ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὶς ἡμέρας τῶν ἐπισκόπων του ποὺ ἐβλαψαν τὸ ἱερὸν κίνημα ἀνεπανόρθωτα.

Διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς ἀναφερόμεθα σὲ τρία ὀνόματα ποὺ θρίσκονται στὸ προσκήνιο τῆς ἐπικαιρότητας γιὰ τὰ σκάνδαλά τους: Εὐθύμιον Θεο-

θολομαίου εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον», τοῦ Βαρ-
θολομαίου ἐπαναλαμβάνω, τοῦ ἀφορίσαν-
τος σε, ἀπὴνθησε μετὰ σοβαρότητος· «Ὁ
θεὸς οἰκονόμησε αὐτὰ τὰ δὴ
σκολεὰ χρόνια τὸν καλὺτερον
πατριάρχην»!! (Καθημερινὴ 27.11.93). Ἀ-
σφαλῶς καὶ σύ, ἀγαπητὲ Νικόλαε, θὰ ντρέπεσαι
γὰρ λογαριασμὸ τοῦ... «ὀρώντος»! Σοῦ ὑπενθυμίζω
ἐπίσης ὅτι οἱ Ἀγιορεῖται πατέρες ποὺ στήριξαν τὸν
Στυλιανὸν Αὐστραλίας στὶς κακοδοξίες του, ἀπὸ
αὐτοὺς τοὺς «ὀρώντες» ἔπαιρναν τὴν εὐλογίαν!

Μήπως μέχρι σήμερα τὴν αὐτὴν τακτικὴν δὲν
ἀκολουθοῦν οἱ ἐπίσκοποι καὶ κληρικοὶ τοῦ Νέου,
αἰρετικούς ἀποκαλοῦντες τοὺς παλαιοημερολογί-
τας, ἐνῶ συγχρόνως ἀγκαλιάζουν τοὺς πράγματι
αἰρετικούς παπικούς (καὶ μόνον αὐτούς;), θεω-
ροῦντες μεγάλη τους τιμὴ νὰ συλλειτουργήσουν
μὲ τὸν ἀρχαιοκουμενιστὴν καὶ λατινόφρονα Βαρ-
θολομαῖον, ἢ μετὰ τοῦ συμπροσευχηθέντος καὶ μὲ
πυρολάτρας ἀκόμη στὴν Ἀσσίζη Μεθόδιον Φού-
γιαν;

Εἶναι ποτὲ δυνατόν αὐτοὶ οἱ «ὀρώντες» ποὺ ἀ-
διαφοροῦν γιὰ τίς ἀνωτέρω κακοδοξίες ν' ἀποτε-
λοῦν κριτήριον Ὁρθοδοξίας; Δὲν βλέπεις ὅτι εἶ-
χον γίνεαι παίγιον τοῦ Πονηροῦ, ἀφοῦ τίποτα ἀπὸ
τὰ λεγόμενά τους δὲν ἐναρμονίζεται πρὸς τὸν Πα-
τερικόν, ἀντιαρετικὸν λόγον, γενόμενοι αἰτία νὰ
παραμένουν τόσα ψυχὰ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς αἰ-
ρέσεως; Δὲν ἐνθυμίσαι ὅτι καὶ εἰς τὸ παρελθὸν
μερικοὶ πράγματι ἄγιοι ἠκολούθησαν ἐν τῇ ἀπλό-
τητί τους τὴν αἵρεσιν, χωρὶς ὅμως νὰ τοὺς μιμη-
θοῦν στὴν πορεία τους τὴν ὀλισθηρὰν οἱ τότε φω-
στήρες τῆς Ἐκκλησίας ὁμολογηταὶ πατέρες;

Ἀναλογίσου τὴν «εὐγένειαν» καὶ «καλωσύνην»
τῶν συγχρόνων αἰρετικῶν, Χιλιαστῶν καὶ Προτε-
στάντων, Εὐαγγελικῶν, Πεντηκοστιανῶν κλπ., ἰ-
δίως τῶν διδασκάλων των. Γιατί δὲν μᾶς συγκινεῖ
καθόλου αὐτὴ τους ἡ «εὐγένεια»; Διότι γνωρίζο-
μεν ὅτι ἔχουν σαθρὰ δόγματα καὶ διδασκαλίας.
Κάτι παρόμοιον πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ μὲ τοὺς
λόγους τῶν «ὀρώντων». Ἐφ' ὅσον ἔρχονται σὲ
κραυγαλέαν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν σεβασμίαν Παρά-
δοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, δὲν θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν
καμμία προσοχὴ στοὺς λόγους τους. Θὰ πρέπει νὰ
τοὺς βλέπουμε ὡς παγίδες πρὸς ἀπώλειαν ἀπλῶν
ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε!

Συνεπῶς γιὰ θέματα πίστεως καὶ ὁμολογίας,
δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν ποῖαν ὁδὸν τηρεῖ ἡ
ἐτήρησεν ὁ π. Ἰουστίνος ἢ ὁ π. Πορφύριος, ἀλλὰ
ποῖα πρέπει νὰ τηρηθῇ σύμφωνα πρὸς τοὺς Ἱεροὺς
Κανόνας. Γι' αὐτὸ λέγονται καὶ Κανόνες, ὥστε νὰ
κα ν ο ν ῖ ζ ω μ ε ν ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν
ἐντελλόμενα.

Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς τὸν παλαιοημερολογίτην
π. Νεόφυτον, ποὺ ὅπως γράφεις ἀκολουθοῦσε αὐ-
στηρὴ τακτικὴ ἔναντι τῶν νεοημερολογιτῶν καὶ
δὲν τοὺς ἐδέχετο εἰς τὴν ξομολόγησιν, μέχρις ὅ-
του τὸν ἐπιτίμησεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγων· «Γιατί
διώχνεις τὰ παιδιὰ μου;», ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ
ἑξῆς. Μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐπικροτεῖς καὶ σὺ ὅτι ὁ π.
Νεόφυτος ἦτο ἐ ν τ ὸ ς τ ῆ ς Ἐ κ κ λ η σ ῖ α ς,
ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τὸν προτρέπει νὰ δέχεται τὰ
παιδιὰ Του, καὶ ὄχι μόνον ὁ π. Νεόφυτος, ἀλλὰ καὶ

ὄλοι ποὺ μιμοῦνται τὴν ἐκκλησιαστικὴν πορείαν
τοῦ καλοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ!

Γιὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ μοῦ ἀντεῖπεις ἀσφαλῶς:
Καὶ ποῦ θὰ πᾶμε π. Θεοδώρητε; δὲν βλέπεις πόσες
παρατάξεις εἶναι οἱ Παλαιοημερολογίται; Συμφω-
νῶ ὅτι αἱ διαίρέσεις των συνιστοῦν καὶ τὴν «ἀχι-
λειον πτέρνα» των, ἀλλ' οὐδόλως δέχομαι ὡς λογι-
κὸν καὶ θεολογικὸν ἐπιχείρημα τὴν ἐν λόγῳ ἔνστα-
σίῃ σου καὶ ἰδοὺ διατί: Ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ὑπῆρ-
χαν οἱ παλαιοημερολογίται· τί θὰ ἔπρεπε νὰ πρά-
ξουν οἱ νεοημερολογίται; Νὰ κοινωνοῦν ἀδιαφόρως
καὶ συνεχῶς μὲ τὴν κακοδοξίαν, ἀνεχόμενοι τὰ
πάντα, ὡς πράττουν σήμερα; Καὶ κάτι ἄλλο: κατὰ
τὴν γνώμη σου, ΠΟΤΕ θὰ πρέπει νὰ διακόψουν
κοινωνίαν μὲ τοὺς κακοδοξοῦντας οἱ νεοημερολο-
γίται κληρικοὶ καὶ λαϊκοί; ΤΙ ἈΛΛΟ, κατὰ τὴν
κρίσιν σου, πρέπει νὰ πράξουν οἱ Οἰκουμενισταί,
ὥστε οἱ «συντηρητικοί», ὡς ἀποκαλοῦνται, ἐπίσκο-
ποι καὶ κληρικοί, τοὺς ἀποκηρύξουν;

Μὲ προτρέπεις νὰ ἐρευνήσω καὶ νὰ εὑρω κ ἄ-
τ ι «ποῦ θὰ ἐναρμονίσῃ μέσα μου τὴν σκέψιν τῶν
Πατέρων μὲ τὴν θεοφιλεῖ ἰοιτὴν τῶν «ὀρώντων».
Ἀδυνατῶ νὰ τὸ εὑρω! Καὶ τοῦτο, διότι ὁ λόγος
καὶ ἡ πράξις τῶν ἁγίων Πατέρων ἦσαν τῆς α ὁ-
τ ῆ ς συχνότητος· ἐδίδασκον πράττοντες καὶ ἔ-
πραττον διδάσκοντες. Τῶν «ὀρώντων» ὅμως ποῦ
θαυμάζεις, ὁ λόγος τους θρίσκειται σὲ τελείαν ἀν-
τίθεσιν μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων Πατέρων!
Καὶ τοῦτο, διότι οἱ ἄγιοι ἐτόνιζαν ὅτι «δὲν δυνά-
μεθα νὰ σωθῶμεν, ἂν ἔχωμεν θίον ὀρθόν, ἀλλ' ἄ-
μελῶμεν τῶν ὀρθῶν δογμάτων» (Χρυσόστ. ὁμ. ιγ'
Γέν.).

Μία ἄλλη, συνεπῶς, ἐναρμόνισις μᾶς χρειάζε-
ται· ἡ τοῦ θείου μας μὲ τὴν ἀληθεύουσα διδασκα-
λίαν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐὰν θέ-
λωμεν νὰ ἀνήκωμεν εἰς Αὐτήν, καθόσον «οἱ τῆς ἀ-
ληθείας τῆς Ἐκκλησίας εἰσὶν» κατὰ τὸν μέγα Πα-
λαμᾶν.

Οἱ τῆς ἀληθείας, λοιπόν, εἶναι τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ ὄχι οἱ κοινωνοῦντες μὲ τὰ Ρωμείκα πατριαρ-
χεῖα, ὡς συνεχῶς τονίζεται. Πρέπει νὰ τὸ μάθωμε
ὄλοι μας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει μυστικά καὶ μυστη-
ριακὰ καὶ ὄχι διοικητικὰ θεμέλια, γιὰ νὰ μὴ πά-
θωμεν αὐτὸ ποὺ ἔπαθαν καὶ οἱ Δυτικοί, ποὺ ἀκό-
λουθησαν τὸν πάπα στὶς πλάνες, γιὰ νὰ μὴ θρε-
θοῦν ἐκτὸς Ἐκκλησίας!

Σοῦ ὑπενθυμίζω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι ἤδη τὸ πα-
τριαρχεῖο Ἀντιοχείας ἐ κ ο ι ν ὶ ν η σ ε μὲ
τοὺς αἰρετικούς Μονοφυσίτας καὶ τὸ γεγονὸς πέ-
ρασε ἀπαρατήρητο! Εἰς δὲ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ζωο-
δόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀκαδημίας) λειτουρ-
γεῖ Μονοφυσίτης ἱερεὺς! Αὐτὰ δὲν ἐνοχλοῦν τοὺς
ἐπισκόπους τοῦ νέου, μόνον σπεύδουν νὰ σφραγί-
σουν τὸν ἰδιωτικὸν Ναὸν τοῦ π. Ἀνδριανοῦ στὴν
Ζάκυνθον, διότι ἠκολούθησε τὸ πάτριον ἡμερολό-
γιον!

Σκέψου τα ὅλα αὐτά, ἀγαπητὲ Νικόλαε, καὶ
προσευχῆσου νὰ σὲ ἐνισχύσῃ ὁ Θεὸς ν' ἀκολουθή-
σῃς τὴν γραμμὴν τῶν ἁγίων Πατέρων μας, διότι
εἶναι πολὺ θλιβερόν, ν' ἀγωνίζεσαι μιὰ ζωὴ κατὰ
τῶν διαφόρων αἰρετικῶν, καὶ τελικῶς νὰ εὕρσκε-
σαι σὲ κοινωνία μετὰ τῆς «παναιρέσεως» τοῦ αἰῶ-
νος μας, τὸν Οἰκουμενισμὸν!

Τὰ κατορθώματα τοῦ Σιωνισμού

● «Οἱ Ἰουδαῖοι ἐργάζονται περισσότερο ἀποτελεσματικά ἐναντίον μας παρὰ τὰ στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ. Εἶναι ἑκατὸ φορές περισσότερο ἐπικίνδυνοι διὰ τὰς ἐλευθερίας μας, γι' αὐτὸ καὶ ἡ κατ' ἐξοχὴ μέριμνα ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ. Θὰ θρηνήσωμε πολὺ, διότι κάθε Πολιτεία δὲν τοὺς κατεδίωξε πρὸ καιροῦ, ὡς ἐπιζημίους διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τοὺς μεγαλύτερους ἐχθροὺς τῆς εὐτυχίας τῆς Ἀμερικῆς». (Γ. Οὐάσιγκτων, τὸ 1779).

● «Συμφωνῶ πλήρως μὲ τὸν στρατηγὸν Γεώργιον Οὐάσιγκτων, εἰς τὸ ὅτι ὀφείλωμεν νὰ προστατεύσωμεν αὐτὸ τὸ νέον ἔθνος ἀπὸ μίαν ὑπουλον καὶ μυστικὴν ἐπιρροήν. Αὐτὴ ἡ ἀπειλή, κύριοι, εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι...

Ἐάν δὲν τοὺς ἀποκλείσετε ἀπὸ τῆς Ἡν. Πολιτείας εἰς αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, σὲ λιγώτερο ἀπὸ 200 χρόνια θὰ ξαπλωθοῦν σὲ τέτοιο μέγα ἀριθμὸ, ὥστε θὰ ἐπικρατήσουν καὶ καταβροχθίσουν τὴν γῆν, καὶ θ' ἀλλάξουν τὸν τύπο τοῦ πολιτεύματός μας, διὰ τὸ ὅποιον ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ ἐχύσαμε τὸ αἷμα

μας, δώσαμε τὴν ζωὴ μας, τὴν περιουσία μας καὶ διακινδυνεύσαμε τὴν ἐλευθερίαν μας.

Ἐάν δὲν τοὺς ἀποκλείσετε, σὲ λιγώτερο ἀπὸ 200 χρόνια οἱ ἀπόγονοί μας θὰ ἐργάζονται στὰ χωράφια διὰ νὰ αὐξάνουν τὴν περιουσίαν τους, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ μένουν στὶς πολιτείες τρίθοντας τὰ χέρια τους.

Σὰς προειδοποιῶ, κύριοι, ἐάν δὲν τοὺς ἀποκλείσετε διὰ παντός, τὰ παιδιὰ σας θὰ σὰς καταρασθοῦν ἐπὶ τῶν μνημάτων σας! Βενιαμὴν Φραγκλίνος, Πρόεδρος Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἀμφότερα τὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ὠραιότατον, ἀπολογητικὸν καὶ πλήρες παρρησίας ἔργον τοῦ Σέρβου ψυχολόγου RAY JURJEVICH, THE FEAR OF THE JEWS SYNDROME IN AMERICA. Τόμοι 2, σελ. 654. Τιμᾶται 30 δολ. Ἐκδοσις: IC-HTHYS BOOKS, INC. P.O. BOX 1701. GLENWOOD SPRINGS, CO. 81602. U.S.A.

Ἕνα βιβλίον ἀπαραίτητο γιὰ ὅποιον θέλει νὰ γνωρίσῃ τὴν εὐθύνη τοῦ Σιωνισμοῦ γιὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους καὶ τὴν σύγχρονη ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ κόσμου.

Παπικὰ βαπτίσματα!

Ἡ πρώτη φωτογραφία ἀπὸ τὴν Νίκη - Φλωρίνης στὶς 20.8.'94. Ἡ δευτέρα ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Παγκρατίου Ἀθηνῶν στὶς 19.9.'94.

Καὶ μόνον διὰ τῆς δῆθεν βαπτίσεως αὐτῆς οἱ ὑπεύθυνοι ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς κολάζουν τὶς ψυχὰς τους. Ἀμφότερα τὰ «βαπτίσματα» ἀνωπόστατα, λόγῳ καταργήσεως τῆς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως τῶν τριῶν καταδύσεων. Καὶ κατόπιν τολμοῦν μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς, ὅπως οἱ σεβ. Χρυσόστομος Χαλκίδος καὶ Σεραφεῖμ Καρυστίας νὰ ἀναβαπτίζουν καὶ νὰ δίδουν τοὺς παλαιοημερολογίτας!..

Ἐπειδὴ οἱ τοῦ ἀνωτέρω τύπου «βαπτίσεις» τείνουν νὰ γενικευθοῦν καὶ γιὰ τὰ νήπια, φαίνε-

ται ὅτι πρόκειται περὶ ἐσχεδιασμένης πολιτικῆς, ὥστε προοδευτικῶς νὰ συντατισθοῦμε μὲ τὸ παπικὸ ράντισμα!

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἀγιορείτης

Διεύθυνσις: Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ - Τ.Θ. 27. 844 00 - ΠΑΡΟΣ

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίννης 7, 105 53 - Ἀθήνα - Τηλέφ. 3216.295 - Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 25